

El dimecres 3 de maig, a la Facultat de Teologia ha tingut lloc la conferència "Fra Juníper Serra, missioner de Déu", pronunciada per Fra Juan Carlos Moya Ovejero, ofm i organitzada conjuntament per la Família Franciscana de Catalunya i l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

Fra Juan Carlos Moya, actual ministre provincial dels germans menors observants i president de la Federació Interfranciscana, ha desglossat la biografia, missió i trets de la

personalitat d'aquest frare franciscà evangelitzador de Mèxic i Califòrnia, que fou apòstol i civilitzador, dues realitats estretament unides. Va acostar-se als pobres, els va estimar i arriscà la seva vida per ells. Fou missioner, pedagog, fundador, emprenedor, reconegut per l'estat de Califòrnia com a un dels seus creadors i pares.

Fra Moya ha contextualitzat el moment en què fra Juníper va néixer, en el segle de les Llums, que generà una empremta molt forta en l'àmbit cultural europeu, i condicionà les relacions econòmiques, polítiques i eclesials. És l'època també de l'expulsió dels jesuïtes de tot el territori del Regne d'Espanya.

Fra Juníper va néixer a Petra, Mallorca, l'any 1713, en el si d'una família de llauradors. Va tenir dues grans vocacions, la franciscana i la missionera. Va rebre una sòlida formació filosòfica i teològica. Fou professor de Teologia a Palma i catedràtic Escotista a la Universitat Lul·liana de Palma de Mallorca, combinant molt bé l'activitat intel·lectual amb l'apostòlica com a predicador. Destinat a Mèxic, hi arriba l'any 1749 al port de Veracruz, per incorporar-se al cap d'uns mesos, com a president de les cinc missions de Sierra Gorda.

Fra Moya ha destacat el lema que motivà el missioner tota la seva vida: "Sempre endavant. Mai cap enrere". Així mateix, la seva salutació als nadius era: "Amor a Déu". S'acostava als indis amb cordialitat i amistat i així els atreïa. L'evangelització es basà en la caritat i la paciència.

Juníper va aprendre la seva llengua, i els traduí el catecisme i oracions. Els ensenyà a conrear els camps, a criar animals, a fabricar totxos i teules, a treballar la ceràmica, la fusta... Cada missió es convertí en una unitat econòmica i s'implantà la vida comunitària. Un cop les necessitats més bàsiques estaven cobertes, llavors es feien construccions més sòlides.

L'any 1767 el rei Carles III expulsà els jesuïtes dels territoris del Regne d'Espanya. Aquest fet desencadenà que haguessin de deixar les missions on estaven i, en poques setmanes, fra Juníper Serra i altres germans franciscans de San Fernando, Querétaro i Jalisco, s'establiren en aquelles missions de la Baixa Califòrnia, un territori pobre i de climatologia adversa. Més endavant,

s'estendrà l'evangelització per l'Alta Califòrnia, en col·laboració estreta entre fra Juníper i el governador José Gálvez.

El conferenciant ha subratllat l'edat ja avançada de fra Juníper davant d'aquesta odissea missionera. Serà un home ja gran, esgotat, però obstinat en seguir sempre endavant. Durant aquests anys fundarà 9 missions: San Diego, San Carlos Borromeo, San Antonio de Padua, San Gabriel Arcángel, San Luis Obispo, San Juan de Capistrano, San Francisco de Asís, Santa Clara i

San Buenaventura. Les missions amb noms franciscans s'anaven fundant pel camí reial, cordó umbilical de la Califòrnia hispana: en total 21 missions de les quals 9 van ser fundades per ell. L'any 1784 morí a l'edat de 70 anys, a la missió de San Carlos de Monterrey, després d'una vida fecunda i dedicada al desenvolupament de les comunitats d'indis i a la seva evangelització.

Fra Moya ha acabat la seva intervenció parlant dels trets fonamentals de la personalitat de fra Juníper: d'una intel·ligència natural, amb qualitats pragmàtiques, expert en negocis, serenitat, zel per la fundació de les missions, promoció dels nadius, de virtut provada, prudent, de conducta recta, amb fortalesa d'ànim, paciència, templança, amor als seus germans i als nadius, organitzador nat, pastor. Sempre lluità per portar l'evangeli als indis, per la dignitat dels nadius, i perquè la convivència entre aquests i els espanyols fos cordial. Un bon exemple de zel apostòlic i de desenvolupament dels pobles.

